

Sygn. akt *X Kz 1341/17*

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, X Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Urszula Myśliwska

po rozpoznaniu w sprawie o czyn z art. 235 k.k.

zażalenia prokuratora

na postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie z dnia 26 września 2017 r.

w przedmiocie nieuwzględnienia wniosku o zwolnienie z tajemnicy zawodowej adwokata R. P.

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie przepisem art. 180 § 2 k.p.k., dopuszczalne jest zwolnienie z tajemnicy zawodowej tylko wówczas, gdy jest to niezbędne dla dobra wymiaru sprawiedliwości a okoliczność nie może zostać ustalona na podstawie innego dowodu. Powyższa instytucja powinna być zatem, zdaniem Sądu Okręgowego, stosowana wyjątkowo, tylko wówczas, gdy po wyczerpaniu inicjatywy dowodowej i po przeprowadzeniu wszystkich dowodów mogących mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia, okoliczności sprawy w dalszym ciągu nie zostały wyjaśnione.

Ponadto, zakres przedmiotowy tajemnicy, która ma zostać uchylona, powinien być precyzyjnie określony.

Zarówno w doktrynie, jak również w judykaturze, dominuje pogląd, iż doniosłość społeczna zawodów objętych przepisem art. 180 § 2 k.p.k., w tym zawodu adwokata, sprawia, że decyzja o zwolnieniu z tajemnicy zawodowej nie może być traktowana jako formalność. Obowiązkiem sądu jest zawsze staranne rozważenie okoliczności konkretnej sprawy, by podejmować decyzję o zwolnieniu z obowiązku zachowania tajemnicy tylko wtedy, gdy ujawnienie okoliczności objętych tą tajemnicą - i to właśnie przez adwokata - jest rzeczywiście nieodzowne dla zapewnienia prawidłowego orzekania, czy przebiegu postępowania, gdyż brak jest w tym przedmiocie innych wystarczających dowodów (por. post. SA w Katowicach z dnia 19 czerwca 2013 r. sygn. akt II AKz 303/13, LEX nr 1378300).

Analiza akt postępowania przygotowawczego prowadzi do jednoznacznego wniosku, że oskarżyciel publiczny nie wyczerpał inicjatywy dowodowej. Słusznie wskazał sąd rejonowy, że prokurator nie dopuścił dowodu z opinii biegłego z zakresu badań pisma celem weryfikacji autentyczności podpisów A. B. widniejących na dokumentach złożonych w Prokuraturze Rejonowej Warszawa – Śródmieście w Warszawie w dniu 21 listopada 2014 r. Należy również zauważyć, iż ze sporządzonych w toku postępowania przygotowawczego w sprawie (...) opinii nie wynika jednoznacznie, iż dokumenty przekazane przez adw. R. P. zawierały podrobione podpisy A. B.. Wymaga zatem ustalenia przede wszystkim autentyczność podpisów A. B.. Trudno natomiast uznać, że kwestię tego rodzaju rozstrzygnie przesłuchanie adwokata. Słusznie także wskazał sąd rejonowy na konieczność przesłuchania w charakterze świadków pracowników, współników na okoliczność tego, czy mają wiedzę kto nakreślił owe podpisy oraz w jaki sposób dokumenty te znalazły się w posiadaniu adw. R. P..

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze, adwokat jest obowiązany zachować w tajemnicy wszystko, o czym dowiedział się w związku z udzieleniem pomocy prawnej. Tajemnica adwokacka została ustanowiona przede wszystkim w celu ochrony interesów klienta. W związku z powyższym, kierowanie wniosku o zwolnienie z tajemnicy adwokata jest przedwczesne, albowiem nie został jeszcze zgromadzony materiał dowodowy, który mógłby mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, a który może zostać zebrany bez stosowania instytucji określonej w art. 180 § 2 k.p.k.

Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w sentencji.